

செப்டம்பர் 1

இப்பொழுது விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு இம்முன்றும் நிலைத்து இருக்கிறது; இவைகளில் அன்பே பெரியது. (1 கொரி. 13:13)

தேவப் பார்வையில் அன்பைத் தவிர வேறு எதுவும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக இல்லை. எனவே இத்தகைய அன்பை விவரிக்க வார்த்தையில்லை. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அன்பின் இலக்கணம் இன்னது தான் என்று விளக்க முயற்சிக்கவில்லை. ஆனால் அன்பின் வெளிப்பாடுகளை சில உதாரணங்களில் காண்பிப்பதோடு நிறுத்திக் கொள்கிறார். இத்தகைய குணலட்சணங்களை உடையவர்கள் அன்பு பாராட்ட அறிந்திருக்கிறார்களே அன்றி அதைப்பற்றி விளக்கிச் சொல்ல முடிவதில்லை. உயிர், வெளிச்சம் ஆகியவைகளைப் போல அன்பை விளக்கிக் கூறுவது கடினமானது என்பது உண்மையிலும் உண்மை. அதனைப் புரிந்து கொள்ள நாம் செய்யும் மகத்தான முயற்சி அந்த அன்பு காட்டுவதால் உண்டாகும் பயன்களேயாம். அது கடவுளிடத்தினின்று வருகிறது. அது இருதயத்திலும் நாவினும் செய்கைகளிலும், சிந்தையிலும் தேவ சிந்தையோடிருந்து மனித நடவடிக்கையையெல்லாம் மேற்பார்வையிட்டு அவைகளைக்

கட்டுப்படுத்துகிறது. எங்கு அன்பு தணிகிறதோ அங்கு தீமையே விளைகிறது. எங்கே அன்பு வளர்கிறதோ அங்கே அந்த அளவிற்கு நன்மையும் உண்டாகி பெருகும். R 4917:2

செப்டம்பர் 2

அன்பு நீடிய சாந்தமும், தயவும் உள்ளது. (1 கொரி : 13:4)

அன்றாட வாழ்விலே நான் பண்புடன் பழகி பணிவு, தாழ்வு, அடக்கம் இவைகளால் யாவருக்கும் தயை செய்கிற முறையிலே நடந்து கொள்கிறேனா? என் அன்றாடப் பேச்சுகளிலும், சிந்தனையிலும், நடக்கைகளிலும் அடையாளமான இந்த அன்பு வியாபித்திருக்கிறதா? நான் மற்றவர்களிடம் மரியாதையுடனும் அன்புடனும் நடந்து கொள்கிறேனா? அவர்களிடத்தில் நான் பார்வையிலும் சொல்-லும் செய-லும் கனிவு காட்டுகிறேனா? எல்லோரைக் காட்டிலும் ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் வீட்டிலும், தான் பணிபுரிகின்ற இடத்திலும், ஆலயத்திலும் சபை கூடுகின்ற இடங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் அன்புள்ளவனாக மரியாதையுள்ளவனாக பெருந்தன்மையுள்ளவனாக நடந்துக் கொள்ள வேண்டும். பரிபூரண அன்பை எந்த அளவில் அடைந்துள்ளோமோ அந்த அளவிற்கு நாம் பேசுகின்ற ஒவ்வொரு வார்த்தையும், சிந்திக்கின்ற ஒவ்வொரு சிந்தனையும் செயலும் உள்ளப் பூர்வமான அன்புடனும், பொறுமையுடனும் இருக்கும். அப்போது அன்பிலே நாம் பூரணப்படுவோம். R 4918:1

செப்டம்பர் 3

அன்புக்கு பொறாமை இல்லை. (1 கொரி. 13:4)

பொறாமையில்லாத அன்பு எனக்கு இருக்கிறதா? நானே சுபிட்சமாக இல்லாத நேரங்களில் கூட மற்றவர்கள் சுபிட்சமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருப்பதைக் கண்டு சற்றேனும் பொறாமைப்படாத பெருந்தன்மையான அன்பு எனக்கு இருக்கிறதா, இதுவே உண்மையான பெருந்தன்மை. இது பொறாமை போன்ற இயற்கைக்கு முற்றிலும் முரண்பட்ட இயல்புக்கு எதிரானதாகும். சுயநலமே பொறாமையின் வேர். அன்பின் வேரில் பொறாமை வளர

இடமில்லை. மகிழ்ச்சியாய் இருப்பவர்களோடு அன்பும் மகிழ்ச்சியாயிருக்கும். சுவிசேஷத்திலும் நற்பணியிலும் மற்றும் கிறிஸ்தவ தயவின் அபிவிருத்தியிலும் தேவ ஆவியால் தேவசேவை செய்கிற எல்லாரிடத்திலும் உண்டாகிற அன்பின் மகிழ்ச்சியிலே அன்பும் மகிழ்ந்தே இருக்கும். R 4918:2

செப்டம்பர் 4

அன்பு தன்னைப் புகழாது, இறுமாப்பாயிராது. (1 கொரி. 13:4)

தன்னைத்தானே புகழாத இறுமாப்பாயிராத தாழ்மையுடன் கூடிய அன்பு என்னிடத்தில் இருக்கின்றதா? பொறாமை பேசாத தன்னைத்தானே உயர்த்தாத அடக்கமான சுபாவத்தைச் சார்ந்திருக்கிற அன்பு எனக்கு இருக்கிறதா? நற்கிரியைகளுக்கு ஏவக்கூடிய அன்பு எனக்கிருக்கிறதா? மனிதர் எவரும் பார்க்காவிட்டாலும் கடவுள் மாத்திரம் அறிந்திருந்தால் போதும் என்ற எண்ணத்தில் நற்கிரியைகளைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருக்கிறேனா? சுய அறிவைப் பற்றியோ அதன் கிரியைகளைப் பற்றியோ பெருமை பாராட்டாமல் எந்த நற்கிரியையும் பிதாவினிடத்தி-ருந்து வருகிற பரிபூரணக் கிருபை என்று தாழ்மையாக உணர்கிறவனாக இருக்கிறேனா? அவரிடத்தி-ருந்து பெற்றுக் கொள்கிற ஒவ்வொரு கிருபைக்கும் நன்றி உடையவனாக அவற்றை அன்பிலும் ஊழியத்திலும் காண்பிக்கிறேனா? R 4918:2

செப்டம்பர் 5

(அன்பு) அயோக்கியமானதைச் செய்யாது. (1 கொரி: 13:5)

“அயோக்கியமானதைச் செய்யாத” பண்புள்ள அன்பை உடையவனாக இருக்கிறேனா? பண்பற்ற நடத்தை, மரியாதைக் குறைவு ஆகியவை சாதாரணமாக தங்களைத் தாங்களே ஒரு அறிவாற்ற-லோ அல்லது பொருளாதாரத்தாலோ உயர்ந்தவர்களாக கருதிக் கொள்பவர்களிடமே காணப்படுகிறது. இது மனமேட்டிமையின் அடிப்படையே. அற்ப விஷயங்களிலும் அன்பே பண்பாகப் பாவிக்கப்படுகிறது. சிறு சிறு காரியங்களிலும் அன்புடைமையே ஒழுக்கமுள்ள பண்பாடு என உரைக்கப்படுகின்றது. ஒழுக்கமுள்ள பண்பாடு இருதயத்தில் அன்பு அல்லது மேல் அலங்காரம் எனப்படும். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம்

இருதயத்தில் அன்பு உள்ளவர்களாக இருப்போமேயானால் அது நம்மை விசுவாச வீட்டில் மாத்திரமல்ல, நமது வீட்டிலும், வெளியிலும் உலகத்தாரிடமும் அன்பும், பண்பும், ஒழுக்கமும் உடையவர்களாக இருக்கச் செய்யும். R 4918:2

செப்டம்பர் 6

(அன்பு) தற்பொழிவை நாடாது. (1 கொரி. 13:5)

தன்னைத்தானே புகழாத, தன்னுடைய சொந்த உரிமைகளைக் கூட மற்றவர்களுக்காக தியாகம் செய்யத்தக்க, சுயநலமற்ற அன்பை உடையவனாக நான் இருக்கிறேனா? மாறாக ஒவ்வொரு சமயமும் என் உரிமைகளையே பெரிதென்று எண்ணுகிறதோடு அடுத்தவருடைய வசதி, வாய்ப்பு மற்றும் உரிமைகளுக்கு எதிராக தனக்கே முன்னுரிமை வேண்டுமென்கிற சுயநலமுடையவனாக இருக்கிறேனா? இத்தகைய சுயநலமற்ற அன்புடைமை மற்றவர்களுடைய உரிமையை அனாவசியமாய்ப் பறிக்காமல் நம்மை அநீதியி-ருந்து காத்துக் கொள்ளும்; அத்தகைய அன்பு அடுத்தவர்களுக்கு அநீதி செய்யாது; மாறாக, அநீதியானவற்றை தாங்கிக் கொள்ளும்; மற்றவர்களுக்கு அநீதி செய்வதைக் காட்டிலும் தனக்குத் தானே அநீதியை தாங்கிக் கொள்ளும். R 4918:3

செப்டம்பர் 7

(அன்பு) சினமடையாது. (1 கொரி. 13:5)

எடுத்த எடுப்பிலே கோபம் அடையத்தக்கதான காரியம் எதையும் செய்யாமல் எப்போதும் நிதானமாய் எதையும் செய்கிற நன்மையான அன்பைக்கொண்டிருக்கின்றேனா? ஒருபிரச்சனையென்றால் அதற்கு இரண்டு பக்கங்கள் உண்டு. அதைத் தெளிந்த மனதோடு பார்க்கக்கூடிய நிதான அன்பு என்னிடத்தில் உள்ளதா? இந்த அன்பின் அடிப்படையில் எதனையும் சாந்தமாக நிதானிப்பதால் பொறுமையின்மையையும் உக்கிர கோபத்தையும் மாற்றிவிட முடியும். எரிச்சலும், கோபமும் யாரிடம் காட்டப்படுகிறதோ, அவர்களுடைய உடலையும் மனதையும் காயப்படுத்தி பாதிக்கச் செய்வதோடு அதன் பலனாக நம்முடைய மனதையும் உடலையும் பாதிக்கச் செய்யும். R 4918:3

செப்டம்பர் 8

(அன்பு) தீங்கு நினையாது. (1 கொரி. 13:5)

கறை திறையற்ற, தீங்கு நினையாத, மற்றவர்களைச் சந்தேகிக்கிற, தீமைகளை எண்ணுகிற, மற்றவர்களிடம் குற்றம் காண்கிற குணங்களே இல்லாத அன்பின் ஆவி உடையவனாக நான் இருக்கிறேனா? மற்றவர்களுடைய உயர்ந்த குணலட்சணங்களை எப்போதும் பாராட்டுகிற பண்பு, மற்றவர்களுடைய பலவீனத்தில் ஏற்படுகிற சிறு சிறு தவறுகளைத் தாராளமாக மன்னிக்கிற பண்பு, இருதயத்தின் யோசனைகளை ஒழுங்குப்படுத்தும் பண்பு என்னிடத்தில் உள்ளதா? நல்ல நோக்கமே பூரண அன்பு. மற்றவர்களின் பேச்சையும், நடத்தையையும் அதே நல்ல எண்ணத்தில் நோக்குகிற தன்மையே அன்பாகும். சந்தேக ஆதாரங்களையோ, விரோத எண்ணங்களையோ. அற்ப விஷயத்தையோ பெரிதுபடுத்துகின்ற நோக்கம் அன்புக்கு ஒருபோதும் கிடையாது. “அன்பு எங்கே குறைவாக இருக்கிறதோ அங்கே குற்றங்கள் மிகப் பெரியதாகக் காணப்படும்” என்கிற முதுமொழியை எண்ணிப்பார்த்தல் நலம். R 4918:5

செப்டம்பர் 9

(அன்பு) அநியாயத்தில் சந்தோஷப்படாமல் சத்தியத்தில் சந்தோஷப்படும். (1 கொரி. 13 : 6)

தவறு, தீது ஆகியவற்றால் வரும் எப்படிப்பட்ட லாபத்திலும் அன்பு பங்கு எடுத்துக் கொள்ளாது. தீமையின் வெகுமதிகளை அன்பு விரும்பாது. ஆனால் சத்தியத்தில் அது வெகுவாய் சந்தோஷப்படும். ஒவ்வொரு சத்தியத்திலும் விசேஷமாக தெய்வீக வெளிப்பாடான சத்தியத்தில் அது பிரபலமடையாது. இருந்தாலும் அதில் சந்தோஷப்படும். அப்படிப்பட்ட சத்தியத்தை சாட்சி பகருவதில் எப்படிப்பட்ட இன்னல்கள் நேரினும், இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனால் குருடாக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் மற்றும் இவ்வுலகத்தின் நட்பை இழக்க நேர்ந்தாலும் சத்தியத்தையே நேசிக்கும். சத்தியத்திற்கு எதிராகவோ, அதன் ஊழியக்காரர்களுக்கு விரோதமாக வருகின்ற இழப்பு, துன்பம், வேதனை எதுவாயிருந்தாலும் அதில் அன்பின் ஆவி பங்குபெற்று களிகூறும். கர்த்தரினிமித்தம் அல்லது அவரது

வார்த்தையினிமித்தம் வெட்கப்படுகிறோமா என்பதைப் பொறுத்தே கர்த்தர் நம்மை கணிக்கும் கணிப்பு இருக்கும். அப்படி வெட்கப்படுகிறவர்களைக் குறித்து அவர்தமது பரிசுத்தவான்களுடன் மகிமையில் வரும்போது தாமும் வெட்கப்படுவதாகக் கூறுகிறார். R 4918:6

செப்டம்பர் 10

(அன்பு) சகலத்தையும் தாங்கும். (1 கொரி. 13:7)

அன்புக்கு விரோதமாக இருக்கிற அசுத்தம், தீமை, பாவங்கள், இவற்றால் உண்டாகிற அடுக்கடுக்கான இன்னல்கள் இவற்றைத் தாங்கவும், சகிக்கவும், அவமானங்கள், மரியாதைக் குறைவு, இகழ்ச்சிகள், பழி, நஷ்டங்கள், இறுதியாக மரணம் அடைய வேண்டியதாக இருந்தாலும் தேவசித்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்து இவற்றையெல்லாம் தாங்கக்கூடிய அன்பு என்னிடம் உள்ளதா? “இத்தகைய உங்கள் விசுவாசம் இவ்வுலகை ஜெயிக்கின்ற ஜெயம்.” ஜீவனுள்ள விசுவாசத்தின் மையமாக அன்பெனும் பரிசுத்த ஆவி விளங்குகிறது. கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களுக்கும் அவர் இரக்கப்படுகின்ற உலகத்தாருக்கும் இத்தகைய அன்பின் ஆவி கொடுக்கப்படுகின்றது. பரிபூரண அன்பு எத்தகைய சூழ்நிலையிலும் தேவகிருபையால் நம்மை ஜெயம் கொண்டவர்களாக்குகிறது. “நாம் நம்மில் அன்பு கூருகிறவராலே முற்றும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்கிறோம்.” R 4919:1

செப்டம்பர் 11

(அன்பு) சகலத்தையும் விசுவாசிக்கும். (1 கொரி. 13:7)

ஒருவரைப் பற்றி தீமையான காரியங்களைப் பேசுவார்களேயாகில் அதைக் கேளாதிருக்கும் பாங்கும், ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் தீமையான காரியங்களைப் பேசும் பொழுது அதை மறுக்கமுடியாதக் காரணங்களைச் சொல்லும் போது தவிர மற்ற நேரங்களில் எல்லார் மீதும் நன்மையானவற்றையே நம்பும் அன்பு என்னிடம் உள்ளதா? பரிபூரண அன்பு சந்தேகிக்காது; மாறாக, எதையும் நம்பக்கூடியதாக இருக்கும். சந்தேகக் கண்ணோடு நோக்குவதைக் காட்டிலும் நம்பி ஏமாற்றப்படுகிற நிலையை நூறுமுறையாயினும் ஏற்றுக் கொள்ளும். ஒரு மனிதனை ஒரு போதும்

அநீதியாகவோ சந்தேகமாகவோ குற்றம் சாட்டுவதைக் காட்டிலும் நம்பிடுவதே நல்லது. மேலான சிந்தனைக்கு அடிகோலுகிற இரக்க உள்ளம் இவ்விடத்தில் தான் உதயமாகிறது. இதைக் குறித்தே நமது ஆண்டவர், “இரக்கம் உள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்கள் இரக்கம் பெறுவார்கள் என்றார்.” R 4919:1

செப்டம்பர் 12

அன்பு சகலத்தையும் நம்பும். (1 கொரி. 13:7)

கிறிஸ்துவுக்காக நல்ல போர்ச் சேவகனாக தீமையை சகித்துக் கொள்ளத்தக்கதாக பயிற்சிகளைப் பெற “சகலத்தையும் நம்புகிற” அன்பே, பரிசுத்தவான்களை எதையும் தாங்குகிறவர்களாக ஆக்குகிறது. அதின் நம்பும் தன்மை, சுலபமாக தீங்கிழைப்பதையோ அல்லது கர்த்தருடைய பணியை நிறுத்துவதையோ தடுக்கிறது. மற்றவர்கள் பொறுமையிழந்து ஓடிவிட்டாலும் கூட, இத்தகைய அன்பின் ஆவி உடையவர்கள் பொறுமையோடு நல்ல போராட்டத்தைப் போராடி நம்முடைய இரட்சிப்பின் தளபதியாகிய கிறிஸ்துவை பிரியப்படுத்தலாம். அன்பின் நம்புகிற தன்மைக்கு ஏமாற்றமே தெரியாது; ஏனென்றால் அது நங்கூரம் பாய்ச்சப்பட்டதாக இருக்கும். நங்கூரம் திரையைக் கடந்து யுகங்களின் கன்மலையுடன் உறுதியாக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. R 4919:4

செப்டம்பர் 13

இவைகள் உங்களுக்கு உண்டாயிருந்து பெருகினால், உங்களை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவிலே வீணரும் கனியற்றவர்களுமாயிருக்கவொட்டாது. இவ்விதமாய், நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நித்திய இராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசம் உங்களுக்குப் பரிபூரணமாய் அளிக்கப்படும். (2 பேது. 1:8,11)

பரிசுத்த ஆவியினாலே ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவரும், பிதாவின் ஆவி, அன்பின் ஆவி, விசுவாசம், மற்றும் நீதியின் ஆவியினால் ஊக்கமளிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் எந்த அளவுக்கு ஆவியின் கனி வியாபித்து இருக்கிறது என்பதை வாழ்வின் ஒவ்வொரு பணிகளிலும் இந்த ஆவியின் இலட்சணம் இலக்கமாகக் காணப்படுகிறதா? கர்த்தருடைய இந்த ஆவி நம்மில்

பெருகினால், அது நம்முடைய வியாபாரம், தொழில், நமது வீடு, நமது தொழிற்சாலை, சமயலறை, சாப்பிடுமிடம், படுக்குமிடம் நமது சிந்தனை யாவற்றிலும் காணப்படும். இப்படிப்பட்ட நிறைவான ஆவியின் அன்பு எவரிடம் மிகுந்து காணப்படுகின்றதோ, கர்த்தருடைய ஆவியான இக்குணங்கள் யாருடைய வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் காணப்படுகின்றதோ அவர்களே மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் மணவாட்டி வகுப்பராக நுழைவார்கள். R 4929:3

செப்டம்பர் 14

நமக்குத் துணை நின்று நம்முடைய யுத்தங்களை நடத்த நம்மோடிருக்கிறவர் நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் தானே. (2நாளா. 32:8)

இன்றைக்கு ஆவிக்குரிய இஸ்ரேயலராகிய கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கு எவ்வளவு அருமையான பாடம் இங்கே இருக்கிறது. நம்முடைய பலமான மேட்டிமையான விரோதிகள் தேவனையும் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களையும் அசட்டை செய்து நம்மேல் வெற்றி கொள்ள மிகுதியாய் முயன்று வருகின்ற இந்த வேளையில் நாம் நமது கர்த்தரையும் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களையும் உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும். திரைக்குள்ளாக நமது நம்பிக்கையை உறுதியாய் வைத்தவர்கள் உலகில் அஸ்திபாரமே இல்லாமல் வேரற்றுப் போகக்கூடிய நேரங்களிலும் தங்களுடைய கடந்த கால சோதனைகளில் வென்றது போலவே இம்மாதிரியான சமயங்களிலும் உலகத்துக்குரிய ஆயுதங்களை நாடாமல் கர்த்தருடைய வல்லமையை மிக அதிகமாக தேடுவார்கள். பூமிக்குரிய சம்பந்தங்களை எல்லாம் ஒதுக்கி வைத்ததன் மூலம் தெய்வீக சம்பந்தங்களை பலப்படுத்துவதாகும். உலகம் மற்றும் விரோதியின் எதிர்ப்பு ஆவிக்குரிய கிருபையை அதிகப்படுத்துகிறது. ஏனெனில் “நமது பட்சத்தில் இருக்கிறவர் நமக்கு விரோதமாக இருக்கிற எல்லாரைக் காட்டிலும் வல்லவர்!” R 3582:6

செப்டம்பர் 15

தாம் நம்மை அழைக்கிறதினாலே நமக்கு உண்டாயிருக்கிற நம்பிக்கை இன்னதென்றும், பரிசுத்தவான்களிடத்தில் தமக்கு

உண்டாயிருக்கிற சுதந்தரத்தினுடைய மகிமையின் ஐசுவரியம் இன்னதென்றும்..... நீங்கள் அறியும்படிக்கு, அவர் உங்களுக்குப் பிரகாசமுள்ள மனக் கண்களை கொடுக்க வேண்டுமென்றும் வேண்டிக்கொள்கிறேன். (எபே. 1:18:19)

தேவன் தம்மால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு வைத்திருக்கும் ஆச்சரியமான ஆசீர்வாதங்களை ஒரு நோக்கில் பார்க்க வேண்டுமென்றால் இருதயத்திலும் சிந்தனையிலும் இக்காட்சியை காண மிகுந்த காலம் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் தேவன் தமது சபைக்கு செய்யப் போகிற நன்மையை, மகிமையின் ஐசுவரியத்தை லேசாகக் காண்கிறவர்கள் கூட அதைக் குறித்து ஆச்சரியப்படமாட்டார்கள். ஏனெனில் தேவன் தாராள மனதுடன் தெய்வீகத் திட்டத்தை உணரும்படி சபையை அழைத்து, பரிசுத்தப்படுத்தி, பூரணமாக்கி, மேசியாவோடு உடன் சுதந்தரராக்கும் பெரிதும் மகிமையான இந்தப் பணி 19 நூற்றாண்டுகளாக நடக்கிறது. அவர்கள் நம்முடைய கர்த்தரும் தேவனுமானவர் அழைத்த அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட இராஜ்ய வகுப்பார் பற்றியெரிகிற அக்கினியைக் குறித்து புதுமை என்று திகைக்கமாட்டார்கள். பரலோகமாகிய வாசஸ்தலத்தை அனுபவித்து வந்த இயேசு கிறிஸ்து தாம் “பட்ட பாடுகளினாலே கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருந்ததால்” தாங்களும் இதே அடிப்படையில் பாடுபட்டு, கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை உணர்வார்கள். மரணமட்டும் கீழ்ப்படிந்ததினால் பிதாவினிடத்தில் தாம் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை காட்டினது போல அவருடைய பின்னடியார்களும் தங்களது முந்தின பாவ வாழ்க்கையை விட்டுவிட்டு சோதிக்கப்பட்டு, கர்த்தரிடத்தில் தங்களுக்குள்ளே விசுவாசம் பரீட்சிக்கப்படுவது அவசியமாயிருக்கிறது. R 3168:1

செப்டம்பர் 16

பிள்ளைகளே, நீங்கள் விக்கிரகங்களுக்கு விலகி, உங்களைக் காத்துக் கொள்வீர்களாக. (1 யோவா. 5:21)

தீமை கபடமானது. ஒவ்வொரு பிரிவினை வழிகளும், தெய்வீக நெறியி-ருந்து பிரிகின்ற ஒவ்வொரு பிரிவினையும்

நீதியி-ருந்து ஓரளவு பிரிந்து போகிறதை நாம் ஆரம்பத்தில் அறிய முடியாததாயிருக்கிறது. கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கையாயிருப்பது மட்டும் பாதுகாப்பான முயற்சி என்று அதை நாடிச்செல்ல கற்றுக் கொள்வோமாக. நமக்கு தெய்வீக நிச்சயத்தால் என்ன குறிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதை பெற்று சந்தோஷப்படவும், மனித ஆசைக்கு திருப்தியளிக்கும் வகையில் என்ன வந்தாலும் நாம் விரும்புகிற எது கிடைத்தாலும் அவருடைய சித்தத்துக்கு எதிரானதாயிருந்தால் அதை வெறுக்கவும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தற்போது இருக்கிற அபூரண நிலையில் நம்முடைய தீர்மானங்களெல்லாம் விழுதலுக்குள்ளாகவும், நமது அறிவு அபூரண நிலையிலும் இருப்பதால், இதைப் பயன்படுத்தி சாத்தான் ஒளியை இருளாகவும் இருளை ஒளியாகவும் வைப்பான். கிறிஸ்து இயேசுவில் புதிய சிருஷ்டியாக இருக்க வேண்டுமானால் நம்முடைய பேராசைகளையெல்லாம் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தேவ சித்தத்துக்குள்ளும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளும் நம்முடைய ஒவ்வொரு சிந்தனையையும் சிறைப்படுத்திக் கீழ்ப்படுத்த வேண்டும். இதுவே நமக்கு பாதுகாப்பானது. R 3386:4

செப்டம்பர் 17

யார் கர்த்தருடைய பர்வதத்தில் ஏறுவான்? யார் அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிலைத்திருப்பான்? கைகளில் சுத்தமுள்ளவனும் இருதயத்தில் மாசில்லாதவனுமாயிருந்து, தன் ஆத்துமாவை மாயைக்கு ஒப்புக் கொடாமலும், கபடாய் ஆணையிடாமலும் இருக்கிறவனே. (சங். 24:3,4)

யாரொருவர் கர்த்தருக்கென்று முழு இருதயத்தோடும் நல் மனசாட்சியின் உடன்படிக்கை செய்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் அன்பின்பிரமாணப்படி இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் எனப்படுவார்கள். இவர்கள் இருதயத்தில் தூய்மையாக இருந்தபோதிலும் இவர்களுடைய எண்ணம், மனம், இராஜரீக பிரமாணமாகிய அன்பின் பிரமாணத்தை நிறைவேற்ற இவர்கள் போராட்டம் நடத்தவேண்டியிருக்கும். நியாயப்பிரமாணமானது பாவம் மிகுந்த காலத்தி-ருந்து சுதந்தரித்தபடியால் அது சுயநலமுள்ளது. அதற்கு எதிரிடையான புதிய பிரமாணமோ அன்பின் பிரமாணமாக உள்ளது. இந்த அன்பின் பிரமாணத்திற்கு உறுதிமொழி அளித்திருக்கிறார்கள். புதிய

பிரமாணத்தின்படி அவர்களால் நடக்கக்கூடாமை ஏற்படுமானால், அது அவர்களுக்கு மனம் இல்லாமையையோ, தூய விசுவாசமுள்ள இருதயம் இல்லாமையையோ குறிக்காது. இப்படிப்பட்ட சமயங்களில் அவர்கள் விழுந்து போனால் அல்லது வெற்றியடைய குறைவு காணப்பட்டால் அதற்கு காரணம் அவர்களது மாமிச பலவீனமும், விரோதியான சாத்தானுடைய சோதனைகளும் அவர்களுடைய சுத்த இருதயம் எதிர்க்கத் தவறி விடுகிறதும் தான். இங்குதான் கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் உதவியாக இருக்கிறது. தேவன் நம்முடைய பலவீனங்களையும் சாத்தானுடைய சதித்திட்டங்களையும் இவ்வுலகின் அதிபதியினுடைய வல்லமைகளையும் அறிந்திருப்பதால் அன்பின் ஆவிக்கு எதிரான சோதனைகளில் உதவ தேவன் உறுதியளித்திருக்கிறார். பரலோகக் கிருபையின் சிங்காசனத்திற்கு அவர்கள் இலவசமாகப் போகலாம். அவர்களுடைய இருதயம் ஏற்றுக் கொண்ட நல்ல முடிவுகளின்படி முழுமையான வாழ்வு வாழ இயலாவிடினும் கிருபையுள்ள தேவன் அருள்செய்வார். அவர்களுடைய எல்லாத் தேவைகளிலும் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவியும் கிருபையும் அளிப்பதாக தேவன் வாக்களிக்கின்றார். R 5123:4

செப்டம்பர் 18

வாரத்தின் முதல் நாளாகிய அன்றையதினம் சாயங்கால வேளையிலே, சீஷர்கள் கூடியிருந்த இடத்தில், யூதர்களுக்குப் பயந்ததினால் கதவுகள் பூட்டியிருக்கையில், இயேசு வந்து நடுவே நின்று; உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார். (யோவா. 20:19)

அநேகர் இப்படித்தான் தங்களைப் போன்றே ஒரே திவ்விய விசுவாசத்தில் உள்ளவர்களோடு தங்கள் இருதயப்பூர்வமான விருப்பமான கர்த்தருடைய வார்த்தையின் வாக்குத்தத்தின் நற்செய்திகளையும் குறித்துப் பேசி அடிக்கடி கூடிவர முடியாத தொலைவில் இருக்கின்றனர். அப்படித் தனிமையில் தொலைவில் விடப்பட்டதால் அவர்கள் ஏமாற்றம் அடையத் தேவையில்லை. ஏனெனில் இரண்டு அல்லது மூவராய் சந்திக்கும் போது அடையக்கூடிய ஆசீர்வாதத்தை வேதம் கூறுகிறது. ஆனால் தனித்து விடப்பட்டவர்களுக்கு அவ்வாறு வாக்குத் தருகிறதில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் தேவ ஏற்பாடு என்ன எனச் சிந்தித்து யாரேனும்

ஒருவர் இருவரோடாவது கலந்து கொண்டு தேவவார்த்தையைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படி அடிக்கடி கூடுகிற சந்தர்ப்பம் இருந்தும் இதை பயன்படுத்திக் கொள்ளாதவர்கள் இரட்சிப்பைக் குறித்துக் கவலைப்படாத அசட்டைத் தனத்தால் கொஞ்சநஞ்சமுள்ள உற்சாகத்தையுமிழந்து தேவ போதனையை மறந்து, தேவன் தமக்கு ஆபரணங்களாகச் சேர்க்கிறவர்களோடுச் சேர்க்கப்படாமல் போய்விடுவார்கள். மாறாக ஒருவருக்கு கொஞ்சம் ஆர்வம் மட்டும் இருக்குமானால் பரத்துக்குரிய காரியங்களிலும், தெய்வ திட்டங்கள், அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் ஆகியவற்றில் ஆர்வம் இல்லாமல் உலக, வியாபாரக் காரியங்களில் மட்டும் ஆர்வம் காட்டினால், அது பாதகமான அடையாளம். தேவன் அவர்களை அணுகவே மாட்டார். அவர் தமது வார்த்தைகளில் பசிதாகமுள்ளவர்களுக்குத்தான் நிச்சயமான ஆதரவையும் ஆசீர்வாதத்தையும் அளிப்பாரேயல்லாமல் அவரை நாடித் தேடாதவர்களிடம் அவரும் நெருங்கமாட்டார். R 2802:1 / 2801:6

செப்டம்பர் 19

சகோதரரே, எங்களுக்காக வேண்டிக் கொள்ளுங்கள். (1 தெச. 5:25)

எதிர்ப்பைக் காட்டுவதோ, நமது உரிமைகளுக்காக உரத்த குரல் கத்துவதோ நமக்கு உகந்ததல்ல. நாம் சிலுவை போர் வீரராக ஆவதற்கு உலக உரிமைகளை விட்டுவிட்டு, தமது உரிமைகளை மரணப் பரியந்தம் தம்மை விட்டு நீக்க அனுமதித்த நமது இரட்சிப்பின் தளபதியுடன் பங்குதாரராக வேண்டும் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். கிறிஸ்து இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களை உலகமும் தூதரும் நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களை தாங்களே பலப்படுத்திக் கொண்டு ஒருவரையொருவர் மகா பரிசுத்தமுள்ள விசுவாசத்திலும் அன்பிலும் கர்த்தருக்காகவும் அவருடைய நற்செய்தியின் நிமித்தமான வைராக்கியத்திலும் ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் நாம் ஒருவர் மற்றவர்களுக்காக ஜெபிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். நமக்கோ மற்றும் நாம் ஜெபிக்கிறவர்களுக்கோ இத்தகையச் சோதனை, விசுவாசப் பரிட்சை வரக்கூடாது எனக் கர்த்தரிடம் கேட்கக்கூடாது.

ஏனெனில் எது நமக்குச் சிறந்தது என்று தெய்வீக ஞானத்தில் தேவன் அறிவார். தேவ வாக்குத்தத்தங்களின்படி அவர் நமக்கு அருள வேண்டியதை, நாம் நமது தேவை அறிந்து கேட்க, மன்றாட, ஒருவருக்கொருவர் ஊக்கமாக ஜெபித்தல் அவசியம். R 5928:5

செப்டம்பர் 20

வானத்தி-ருந்திறங்கி, உலகத்துக்கு ஜீவனைக் கொடுக்கிற அப்பமே தேவன் அருளிய அப்பம். (யோவா. 6:33)

அநேக ஜனங்கள் வானத்திற்குரிய காரியங்களில் குறைவாகவும் பூமிக்குரிய காரியங்களில் அதிகமாகவும் திருப்தியடைகிறார்கள். நாமோ பூமிக்குரிய காரியங்களில் மிகக் குறைவாகவும் வானத்திற்குரிய காரியங்களில் அதிகமாகவும் திருப்தியடையகிறோம். பழைய சபாவத்தைக் களைந்து போடுகிறதிலானே புதிய சபாவம் வளருகிறது. புதிய ஆசையும் புதிய நம்பிக்கைகளும் வளருகின்றன. அது போலவே பழைய சபாவம்பெருகினால் புதியனவெல்லாம் ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடும். தெய்வீக ஆசீர்வாதத்தை, நித்தய ஜீவனை கொடுக்கக் கூடிய ஆகாரத்திற்கும் அழிந்து போகக்கூடிய ஆகாரத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நாம் உணர்ந்து, தெய்வீக ஆசீர்வாதத்தை தரக்கூடிய ஆகாரத்தை தெரிந்து கொள்வோம். அவருடைய வசனங்களை அதிகமாக உட்கொண்டு இவ்விதமாக தேவனிலும் தேவனுடைய பலத்திலும் உறுதியிலும் வளர்வோம். நாம் அதிகமாக உலக ஆசைகள், நம்பிக்கைகள், உலக ஆவி இவைகளி-ருந்து விலகியிருப்போம். நாம் பரலோக தேசத்தையும், பரலோக ராஜ்யத்தையும், பரலோக சபாவத்தையும் தேடி நாம் தேவ சபாவத்துக்கு தயாராவோம். பரலோகத்தி-ருந்து ஜீவனை கொடுக்கக்கூடியவரை, பரலோகத்தின் ஆகாரத்தை கொடுக்கக்கூடியவரை நாம் அறிந்து கொண்டோம். இந்த ஆகாரத்தை பகிர்ந்து கொடுப்பது நம்முடைய மிகப் பெரிய கடமை. “அவர்களுக்கு சாப்பிட கொடுங்கள்.” “இதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கூடவன்.” R 3334:4

செப்டம்பர் 21

நீங்கள் பிசாசின் தந்திரங்களோடு எதிர்த்து நிற்கத் திராணியுள்ளவர்களாகும்படி, தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கத்தையும் தரித்துக் கொள்ளுங்கள். (எபே. 6:11)

பாவத்திற்கு ஊழியம் செய்யாதபடிக்கும், பாவத்தில் சிக்கிக் கொள்ளாதபடிக்கும் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் தங்களை தாங்களே பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கர்த்தருக்கு விரோதமாக இருக்கக்கூடிய எந்த நிலையி-ருந்தும் மாறுபட்டு தங்களுடைய உலகப் பிரகாரமான சமயத்துக்கு ஏற்றபடி மாறுகின்ற நிலையி-ருந்தும் விலகி ஓட வேண்டும். சாத்தானுக்கும் அவனுடைய உபாயதந்திரங்களுக்கும் உறுதியாக எதிர்த்து நிற்க கிறிஸ்தவர்கள் தீர்மானித்து விட்டால் அவனுடைய தாக்குதல்-ருந்து விடுபடுவார்கள். சாத்தான் அவர்களை விட்டு ஓடிவிடுகிறான். ஒரு போர்த்தளபதியால் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்ட ஒரு கோட்டையை தாக்குவது பயனற்றது என்றறிவதினால், விரோதியானவன் தனது எதிரி தன்னை எதிர்ப்பதில் உறுதியாயும் நன்கு திடமனதுடனும் இருக்கிறான் என்று அறிவதால் பின் வாங்கிவிடுகிறான். ஆனால் பாவகாரியத்திற்கு இடங்கொடுக்கும் போது விரோதி உட்புக வழிவகுக்கப்படுகிறது. உடனே மறுபடியும் தாக்குதலை தொடருகிறான். அந்த பாவ காரியத்திற்கு இன்னும் ஊக்கமும், உற்சாகமும் கொடுத்து எங்கே பலவீனத்தை உணர்கிறானோ அந்த இருதயத்தில் இடம் பிடித்துக் கொள்கிறான். எனவே தேவப்பிள்ளைகள் தீமைக்கு அடிமையாவதை உணர்ந்து உடனடியாக தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். ஒரு கணப்பொழுது தாமதித்தாலும் மாபெரும் ஆபத்தாகும். தேவனுடைய பட்சத்தில் நிற்கிறவர்களை, நிபந்தனையின்றி தங்களை தேவனுக்கு முழுமையாக ஒப்புக் கொடுக்கிறவர்களை தேவன் பாதுகாக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். சில வேளைகளில் அவர்களை சோதிக்க அனுமதித்தாலும் அவர்கள் எவ்வளவாய் விசுவாசத்திலும் உண்மையிலும் தரித்து இருக்கிறார்களோ அவ்வளவாய் அவர்களை பாதுகாக்கின்றார். இப்படிப்பட்ட சோதனைகளினால் அவர்கள் மிகவும் பலபடுத்தப்படுவார்கள். R 5896:6

செப்டம்பர் 22

அப்பொழுது மோசேயும் இஸ்ரவேல் புத்திரரும் கர்த்தரைப் புகழ்ந்து பாடினபாட்டு: கர்த்தரைப் பாடுவேன்; அவர் மகிமையாய் வெற்றிச் சிறந்தார்; குதிரையையும் குதிரை வீரனையும் கட-லே தள்ளினார். கர்த்தர் என் பெலனும் என் கீதமுமானவர்; அவர் எனக்கு

இரட்சிப்புமானவர்; அவரே என் தேவன், அவருக்கு வாசஸ்தலத்தை ஆயத்தம் பண்ணுவேன்; அவரே என் தகப்பனுடைய தேவன், அவரை உயர்த்துவேன். (யாத். 15:1,2)

மாம்சீக இஸ்ரவேலர் தங்களை எகிப்தின் அடிமைத்தனத்தி-ருந்து மீட்டு வந்ததற்காக தேவனை மகிமைப்படுத்த வேண்டியது அவசியமே. அதைக்காட்டிலும் இக்காலத்தில் சாத்தானின் பிடியி-ருந்தும் பாவ அக்கிரமத்தின் பிடியி-ருந்தும் மீட்டதற்காக ஆவியின் இஸ்ரவேலராகிய நாம் தேவனை மகிமைப்படுத்துவது அவசியம். ஏனெனில் நமது பாவங்களுக்காக தேவ ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தம் சிந்தப்பட்டது. நீண்ட காலமாக அடிமைத்தனத்தி-ருந்த அறியாமையின் ஜனங்கள் சுவிசேஷ்யுகத்தின் மேன்மையை பெற்றிராத ஜனங்கள் கர்த்தருக்கு நன்றி சொல்லும் பொழுது, தேவனுடைய நன்மையை ருசிபார்த்த நாம் நன்றி சொல்- மகிமைப்படுத்துவது எவ்வளவு மேன்மையானது. இருளில் இருந்து நம்மை தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை காண்பிப்பது (1 பேது. 2:9) நம்மேல் விழுந்த கடமையாகும். வேதாகமமெங்கும் கர்த்தருடைய ஜனங்களை ஊழியக்காரரென்றும் சத்தியத்தின் உக்கிராணக்காரரென்றும் சொல்லுவது எவ்வளவு மகிமையானதாயிருக்கிறது. உளையான சேற்றினின்றும் பயங்கரமான குழியினின்றும் நம்மை தூக்கியெடுத்து நமது கால்களை கன்மலையின் மேல் நிறுத்தி நமது அடிகளை உறுதிப்படுத்தி நமது ஜீவனுள்ள தேவனைத்துதிக்கும் புதிய பாட்டை அவர் நம் வாயிலே அருளிச் செய்திருக்கிறார். (சங். 40:2,3) R 3998:6

செப்டம்பர் 23

(நீ) மிகவும் பலங்கொண்டு திடமனதாயிரு; (யோசு. 1:7)

இப்பொழுதைக் காட்டிலும் நாம் திடன்கொண்டு பலப்பட்டு நிற்கக்கூடிய காலம் இதற்கு முன் இருந்தது இல்லை. எனவே நாம் கர்த்தருக்குள் பலப்பட்டு அவருடைய பலத்த கரத்துக்குள் அடங்கி இருக்க வேண்டும். நமக்கு வரும் சோதனைகள் உபத்திரவங்கள் எந்த உருவத்தில் எந்த ரீதியில் வரும் என்று நாம் அறியோம். கடைசிக் காலத்தின் முடிவிலே, "தீங்கு நாளிலே"

சோதனைக் காலத்திலே வாழ்கின்ற நாம் தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கத்தையும் தரித்துக் கொள்வது அவசியமாகின்றது. சத்தியமென்னும் கச்சையை அரையிலே கட்டியிருப்பது அவசியம். நமது எண்ணம் மனம், சிந்தனை இவற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்க, ஆபத்தில் விழாதிருக்க இரட்சணியத்தின் தலைச் சீராவை அணிதல் அவசியம். நீதியென்னும் மார்க்கவசத்தை அணிவது அவசியம். ஆவியின் பட்டயமாகிய இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயமாகிய தேவ வசனத்தை பட்டயத்தையும் எடுத்துக் கொள்வது அவசியம். “சமாதானத்தின் நற்செய்திக்குரிய ஆயத்தமென்னும்” பாதரட்சையை தொடுத்துக் கொள்வது அவசியம். நம்மை சுற்றிலும் இருக்கக்கூடிய எதிர்ப்புகளையும் நமது சொந்த இருதயத்தில் இருக்கக்கூடிய கானானியரை வெற்றிக் கொள்ள இவைகளையெல்லாம் அணிதல் அவசியம். R 5707:5

செப்டம்பர் 24

நினைத்தையும், கொழுப்பையும் உண்டது போல என் ஆத்துமா திருப்தியாகும்; என் வாய் ஆனந்தக் களிப்புள்ள உதடுகளால் உம்மைப் போற்றும். என் படுக்கையின் மேல் நான் உம்மை நினைக்கும் போது, இராச்சாமங்களில் உம்மைத் தியானிக்கிறேன். (சங். 63: 5,6)

தியானிப்பதற்கு நேரமிருக்குமானால் மெய்யாகவே பெரிய ஆசீர்வாதமாயிருக்கும். இராச்சாமங்களில் அவரை நினைத்து அவருடைய தயைக்கும் நன்மைகளுக்கும் நன்றியாக ஸ்தோத்திரங்களை ஆனந்த களிப்புள்ள உதடுகளால் போற்றுவது மிகுந்த ஆசீர்வாதமாயிருக்கும். நீதி, நேர்மை, அன்பு, இரக்கம், ஞானம் இவையெல்லாம் உருவெடுத்தது போலவே இருப்பவர்தான் நமது தெய்வீக தகப்பன் என்று நினைத்து நாமும் இத்தகைய குணங்களை கொள்கைகளையுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமுண்டாக வேண்டும். பெருந்தன்மையான குணங்களை எவ்வளவாய் விரும்புகிறோமோ அவ்வளவாய் அவைகளைக் கடைபிடிக்க விரும்புவோம். தேவனுடைய வல்லமையான கிரியைகளையும் நம்மீது கொண்ட இரக்கத்தையும் நாம் எவ்வளவாய் பார்க்கிறோமோ அவ்வளவாய் நம்முடைய உதடுகளும் அவரைப் போற்றும். R 5785:5

செப்டம்பர் 25

கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறேன்; என் ஆத்துமா காத்திருக்கிறது; அவருடைய வார்த்தையை நம்பியிருக்கிறேன். எப்பொழுது விடியும் என்று விடியற்காலத்துக்குக் காத்திருக்கிற ஜாமக்காரரைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய் என் ஆத்துமா ஆண்டவருக்கு காத்திருக்கிறது. (சங். 130:5,6)

துன்பங்களும் விரோதங்களும் குரோதங்களும் இருதயத்தைக் காயப்படுத்தி வேதனையை பெருகச் செய்கிற ஒவ்வொரு அனுபவங்களிலும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், தேவனுக்கு நேசிக்கவும், பாதுகாக்கவும் தெரியும் என்பதுதான். அவருடைய ஊழியக்காரராகிய தூதர்கள் எப்பொழுதும் நம்மண்டையில் இருப்பார்கள் என்பதையும் எந்தச் சோதனையும் கடுமையானதாக இருக்க அனுமதிக்கமாட்டார் என்பதையும் நாம் நினைவு கொள்ள வேண்டும். இந்த காய்ச்சுகின்ற கலசத்திற்கும் உலைக்கும் பக்கத்தில் நின்று நமது அருமையான போதகர் அதிக சூட்டினாலே இந்தத் தங்கம் போன்ற நமது குணம் அழிந்து விடாதபடிக்கு பார்த்துக் கொள்கிறார். அவருடைய கிருபையினால் இந்த அனுபவங்கள் நமக்கு நன்மையை தரவில்லையென்றால் அதை ஒதுக்கிவிடுவார். நாம் தேவையற்ற துன்பத்திலும் கஷ்டத்திலும் இருக்க அவர் அனுமதிக்கமாட்டார். ஏனெனில் அவர் நம்மை அவ்வளவாய் நேசிக்கின்றார். R 5802:6

செப்டம்பர் 26

ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டுப் போய், சகல ஜாதிகளையும் சீடராக்கி.... (மத். 28:19)

விதைக்கின்ற பணியை ஜாக்கிரதையாக மேற்பார்வை பார்த்தவர்கள் நிச்சயமாகவே அறுப்பின் பணியையும் வெகுஜாக்கிரதையாக மேற்பார்வையிடுவார்கள். எனவே நாம் சத்தியமென்னும் அரிவாளைக் கொண்டு பலத்தோடும் ஊக்கத்தோடும் அறுப்போமாக. விளைந்த கோதுமையை தேடிப்பிடித்து அறுவடைசெய்கிறதில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவோடு பணிபுரிகிறோம் என்று உணர்வோமாக. மிகுந்த பிரயாசைப்பட்டு வெகுசில விளைந்த கோதுமை மணிகளைத்தான்

காண்கிறோம் என்று வருத்தப்படாமல் சந்தோஷப்பட வேண்டும். விலைமதிப்பில்லாத இந்த கோதுமை மணிகளை அருமையானதாக இருக்கக் கண்டு அவைகளை நேசித்தலும் அவைகளை ஆதரித்தலும் அவசியம். இந்தச் சேவையில் நம்முடைய ஞானம் முழுவதையும் உபயோகப்படுத்த வேண்டும். கர்த்தர் தமது பணியில் நமக்கு ஒரு பங்கைக் கொடுத்திருக்கிறார் என்றால் நம்மால் முழுவதும் செய்ய முடியவில்லை என்றாலும் எவ்வளவாய் செய்கின்றோமோ அவ்வளவாய் ஆசீர்பெறுவோம் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தன்னிச்சையாக ஊழியம் செய்பவர்கள் எவ்வளவாய் உழைத்தாலும் பலன் மிகக்குறைவே என்று வருந்த வேண்டாம். நாம் செய்கின்ற ஒவ்வொரு முயற்சியையும் மதிக்கிற நம்முடைய போதகரும் குருவுமானவர் நம்மை அவருடையவர்கள் என்று அறிந்து நமக்கு போதிய பலத்தையும் உற்சாகத்தையும் தந்து நாம் பலவீனப்பட்டு மயங்கிவிடாதபடி பாதுகாத்து பராமரிக்கிறார். R 2811:4

செப்டம்பர் 27

நான் போய் உங்களுக்காக ஸ்தலத்தை ஆயத்தம் பண்ணின பின்பு, நான் இருக்கிற இடத்திலே நீங்களும் இருக்கும்படி, நான் மறுபடியும் வந்து உங்களை என்னிடத்தில் சேர்த்துக் கொள்வேன். (யோவா. 14:3)

அருமையான சகோதரர்களே, நாம் நம்முடைய போதகர் தம்முடைய இரண்டாம் வருகையை குறித்துச் சொன்ன வாக்குறுதியை அவர் வந்திருக்கும் காலமாகிய இப்பகுதியில் நமது மனக்கண்முன் நிறுத்துவோமாக. நம்முடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் செய-லும் கவனமாக இதே சிந்தனையில் இருக்க வேண்டும். மிக விரைவிலே உயிர்த்தெழுத-ன் மாற்றத்தை பெறுவோம் என்பதை நம்புவோமாக. நமது இரட்சகரைப் போல் மாற்றப்பட்டு அவர் இருக்கும் வண்ணமாகவே அவரைத் தரிசிப்போம். அவரது மகிமையில் பங்கடைவோம். வரயிருக்கின்ற இராஜ்யத்தின் மகிமையில் தேவப்புத்திரராக ஒளிவீசுவோம் என்ற நம்பிக்கை நம்மை ஊக்கப்படுத்துவதாக; இது நமது இருதயத்தை ஊக்குவிப்பதாக; நம்முடைய உடுகள் சாட்சியிடுவதாக; நம்முடைய ஒவ்வொரு கடமையிலும் சந்தர்ப்பங்களிலும்

வாய்ப்புகளிலும் நமது போதகரையும் விசுவாச வீட்டாரையும் சேவிக்க நம்மை பலப்படுத்துவதாக; கர்த்தரின் ஜனங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை பல நூற்றாண்டுகளாக நங்கூரம் போல் இருந்ததென்றால், அவருடைய பிரசன்னத்தின் காலத்தில் ஜீவித்திருக்கிற நமக்கு எப்படி இருக்கும். அவருடைய வெளிப்பாட்டைக் காணக் காத்திருக்கும் நமக்கு ராஜ்யத்தின் மகிமையும் வெளிப்படும். R 3193:6

செப்டம்பர் 28

ராஜகுமாரத்தி உள்ளாகப் பூரண மகிமையுள்ளவள்; அவள் உடை பொற்சரிகையாயிருக்கிறது. (சங். 45:13)

தங்களுடைய முழுபலத்தோடும் முழுஆத்துமாவோடும் முழுமனதோடும் கர்த்தரை ஆராதிக்கிறவர்களை அவர் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட முழுமனதோடு கூடிய ஆத்துமாக்களின்வகுப்பாரையே ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில் ராணியாகவும் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாகவும், மணவாட்டியாகவும், அவருக்கு உடன் சுதந்தரராகவும் இருக்க விசேஷமாக தேடிக் கொண்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ராஜரீக குடும்பத்தை சேர்ந்தவர்களை தெய்வீக சுபாவத்தை தரித்துக் கொள்ளப்போகிறவர்களை முன்கூட்டியே தீர்மானித்திருக்கிறார். “தேவன் எவர்களை முன்னறிந்தாரோ, அவர்களைத் தமது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு முன் குறித்திருக்கிறார்” அவர்களை கிருபையினாலும் மகிமையினாலும் முடிசூட்டி எந்த நன்மையும் குறைவுபடாதபடி காத்துக் கொள்கிறார். ஏனெனில் அவர்கள் நீதிமார்க்கத்தில் நிலைத்திருக்கிறார்கள். R 4256:1

செப்டம்பர் 29

நீங்கள் இவைகளை அறிந்திருக்கிறபடியினால், இவைகளைச் செய்வீர்களானால், பாக்கியவாங்களாயிருப்பீர்கள். (யோவா. 13:17)

நாம் மாம்சத்தி-ருக்கிற நாள் வரையில் நம்முடைய எண்ணத்திலும், சிந்தனையிலும், சொல்-லும், செய-லும் பூரணத் திருப்தியடைய முடியாது. ஆகவே நாம் மற்றவர்களையும் முழுதிருப்தியடையச் செய்ய முடியாது. ஆனால் நாம் ஒவ்வொருவரும் தேவகிருபையினிமித்தமாக நம்முடைய இருதயங்களை பொறுத்த வரையில் இவையெல்லாவற்றையும்

அடைய முடியும், அடைய வேண்டும். இது இல்லாமல் கர்த்தருக்கு திருப்தி இருக்காது. கற்புள்ள கன்னிகையாக, சபையின் அங்கமாக கிறிஸ்து இயேசுவுக்காக நாம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு, நியாயமான ஒரு நிலைமைக்கு நாம் வரவில்லையென்றால், நம்முடைய அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளாதலையும் நாம் உறுதிப்படுத்தி மணவாட்டி வகுப்பில் இடம் பெற தவறிவிட்டோம் என்று பொருள். ஆனால் இவைகளின்படி செய்து நம்முடைய இருதயத்தில் இந்த நிலையை அடைவோமானால், நாஸ்தோறும், நம்மால் இயன்றளவு அவருடைய சித்தப்படி நடக்க முயற்சி செய்வோமானால், நமது பரலோக மணவாளன் நம்மை தம்முடைய மணவாட்டியாக ஏற்றுக் கொள்ள சந்தோஷப்படுவார். இந்தப் பாடத்தை கற்றுக் கொள்வதில் தான் நாம் எவ்வளவாய் கருத்தூன்றி கவனிக்க வேண்டும். R 4460:6

செப்டம்பர் 30

அவர்கள் இரவும் பகலும் வழி நடக்கக்கூடும்படிக்கு, கர்த்தர் பக-ல் அவர்களை வழிநடத்த மேகஸ்தம்பத்திலும், இரவில் அவர்களுக்கு வெளிச்சங்காட்ட அக்கினிஸ்தம்பத்திலும் அவர்களுக்கு முன்சென்றார். (யாத். 13:21)

மாம்சீக இஸ்ரவேலரை ஒவ்வொரு நாளும் நடத்தியது போல கர்த்தர் இப்போது ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலரை தொடர்ந்து வழி நடத்தி வருகிறார். விசுவாசமுள்ளவர்களாக காணப்படும் எல்லா இஸ்ரவேலர்களும் காலை தொடங்கி, தங்களுடைய வாழ்வு என்னும் யாத்திரையில், ஜீவ போராட்டத்தில், வழியிலே நேருகிறச் சோதனைகளில் மீட்பின் அதிபதியாகிய கர்த்தராகிய இயேசுவை நோக்கிப் பார்த்து நிச்சயமாக கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவரையல்லாமல் சாத்தானையும் அவனைச் சார்ந்த தூதர்களையும் மேற்கொள்ள முடியாது. அவர் மூலமாக மட்டுமே நாம் வெற்றிகாண முடியும். ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள் அன்றைய நாளிலே தேவனுடைய வழிநடத்துதலை நினைவுகூர்ந்து நன்றி கூறி, தொடர்ந்து அவருடைய பாதுகாப்பும், தயையும், பராமரிப்பும், இரவு முழுவதும் இருக்க ஜெபசிந்தையோடிருப்பார்கள். R 4039:1